

Podle čl. 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod nedotknutelnost osoby a jejího soukromí je zaručena. Omezena může být jen v případech stanovených zákonem.

Podle čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života.

Podle čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.

Podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny. Důvody omezení a odmítnutí jsou stanoveny v souladu s čl. 17 Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku České republiky, zákonem. V tomto případě zákonem o svobodném přístupu k informacím.

Podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím pokud povinný subjekt žádosti nevyhoví, vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti.

V daném případě tak dochází ke střetu dvou ústavně zaručených práv – práva na informace dle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a práva na ochranu osobních údajů a soukromí dle čl. 10 odst. 2 a 3 Listiny základních práv a svobod. V případě kolize jednotlivých ústavně garantovaných práv je namíste přistoupit k aplikaci testu proporcionality spočívajícímu v testu vhodnosti, potřebnosti a poměrování (viz nálezný pléna Ústavního soudu ze dne 12. 10. 1994, sp. zn. Pl. ÚS 4/94, č. 214/1994 Sb.).

Obecně vzato se test proporcionality aplikuje ve třech krocích. Prvním krokem je **tzv. test vhodnosti**, tedy jinými slovy odpověď na otázku, zda je omezení limitující lidské právo (v tomto případě právo na informace podle čl. 17 odst. 1 Listiny) způsobilé dosáhnout požadovaného cíle. V rámci druhého kroku, tedy **tzv. testu nezbytnosti**, je zkoumáno, zda neexistuje takové opatření, které je způsobilé dosáhnout stejného cíle přinejmenším ve stejné míře a přitom je šetrnější vůči omezenému lidskému právu. V třetí fázi testu proporcionality (někdy nazývána jako test proporcionality stricto sensu, tedy test proporcionality v užším slova smyslu), dochází k samotnému měření mezi lidským právem a jeho omezením na jedné straně a na druhé straně mezi jiným lidským právem či veřejným zájmem a jeho naplněním na úkor omezeného lidského práva.

K otázce **vhodnosti omezení práva na informace** je nutno předeslat, že naše společnost se v době podání výše uvedené žádosti žadatele nacházela a stále nachází ve zcela bezprecedentní situaci způsobené onemocněním COVID-19. Šíření tohoto onemocnění s sebou přináší pochopitelně napětí u jednotlivých osob nacházejících se na území ČR, přičemž o to větší se toto napětí objevuje mezi obyvateli obcí, v nichž se nákaza fakticky nakonec objeví. Rozšíření informace o tom, že se v nějaké obci objevila osoba tzv. pozitivní na onemocnění COVID-19, způsobuje nejenom eskalaci situace v rámci dané obce a až jistý „hon“ na tyto nemocné osoby či šíření nejrůznějších dezinformací a fám (viz veřejně známá situace na Uničovsku a Litovelsku od 16. 3. 2020, kdy na sociálních sítích byly napadány osoby, které měly údajně rozšířit toto onemocnění v dané lokalitě nebo situace známá KHS kraje Vysočina z úřední činnosti, kdy osoba nakažená onemocněním COVID-19, bydlící ve Žďáru nad Sázavou (který má cca 20 000 obyvatel), čelila z důvodu daného onemocnění útokům na svůj majetek), ale v konečném důsledku poznamenává rovněž mezilidské vztahy mezi obyvateli dané obce a obyvateli okolních obcí, kde se nákaza dosud neprojevila. KHS kraje Vysočina na tomto místě dodává, že v této situaci je přesvědčena o nutnosti zachovávat i jistý protekcionistický přístup z hlediska poskytování informací o předmětném onemocnění, přičemž z tohoto hlediska je dále nutné zohlednit ještě další skutečnosti.

KHS kraje Vysočina v souvislosti s výše uvedeným vzala z hlediska vhodnosti omezení práva na přístup k informacím do úvahy i skutečnost, že za stávající situace je nucena jistým způsobem předvídat a předjímat, jak by s danými informacemi mohlo být ze strany žadatele naloženo. Pokud KHS kraje Vysočina výše uvedla, v čem je spatřováno primární nebezpečí rozšíření informací ohledně tzv. pozitivních osob s onemocněním COVID-19 na úrovni jednotlivých obcí (dezinformace, panika,

chaos), je na tomto místě zcela logická obava, že by se poté, co žadatel předmětné informace obdrží, mohly tyto informace zcela samovolně a bez možnosti jakékoli kontroly a vlivu KHS kraje Vysočina šířit komunikačními zdroji typu např. sociální sítě. Na tomto místě nemůže dle přesvědčení KHS kraje Vysočina obstát ani případný argument žadatele, že zde KHS kraje Vysočina vytváří jisté domněnky, pravděpodobné scénáře apod., neboť stejně jako má KHS kraje Vysočina povinnost chránit podle zákona o ochraně veřejného zdraví veřejné zdraví v ČR, má rovněž tak povinnost vytvářet podmínky pro ochranu zdraví každého jednotlivce a tuto ochranu fakticky naplňovat. Tím, že by žadatel poskytl požadované informace o celkovém počtu tzv. pozitivních osob na COVID-19 v jednotlivých obcích v Kraji Vysočina, zavedla by možnost nekontrolovatelnému šíření těchto informací a nepřímo by tak mohla způsobit situace shora popsané. Nezastupitelná role KHS kraje Vysočina při řešení nastalé pandemie přitom nesouvisí jen s epidemiologickým šetřením – vyhledáváním tzv. pozitivních osob a jejich kontaktů, ale KHS kraje Vysočina sehrává společně s MZ rovněž klíčovou úlohu při zklidňování veřejnosti a vysvětlování této nastalé celospolečenské, bezprecedentní, situace. S ohledem k uvedenému tak má KHS kraje Vysočina za to, že neposkytnutí informací žadateli o celkovém počtu onemocnění COVID-19 v jednotlivých obcích na území Kraje Vysočina je vhodným a v celém kontextu dané situace nevyhnutelným postupem, skrze který je a bude KHS kraje Vysočina schopna i nadále udržet v rámci společnosti relativní klid a zabránit tak případnému a již několikrát zmíněnému šíření dezinformací, paniky a chaosu.

Z hlediska druhého kroku testu proporcionality, tedy tzv. testu nezbytnosti, je na tomto místě třeba konstatovat, že šetrnější či méně omezující opatření v této situaci KHS kraje Vysočina z hlediska požadovaného cíle nespátřuje. Ve výsledku jde z hlediska úrovně poskytování informací o onemocnění COVID-19 pouze o to, do jaké úrovně bude dané poskytování informací považováno za stále ještě bezpečné z hlediska udržení relativního klidu napříč společnostmi. V této souvislosti je nutné uvést, že Kraj Vysočina je krajem, pro něhož je typické osídlení řadou malých obcí. V Kraji Vysočina se nachází pouze pět větších měst (bývalých okresních měst), z nichž největší Jihlava má cca 51 000 obyvatel, druhá Třebíč má cca 35 000 obyvatel a třetí Havlíčkův Brod cca 22 000 obyvatel. Jedná se tedy spíše o menší města. KHS kraje Vysočina je přitom z úřední činnosti známo, že i v rámci těchto měst docházelo ke ztotožnění jednotlivých osob nakažených onemocněním COVID-19, a to aniž by tato informace byla jakkoliv zveřejněna. Lze se důvodně domnívat, že v případě zveřejnění přesného počtu osob nakažených onemocněním COVID-19 podle obcí, by i v těchto jednotlivých městech docházelo k mnohem snazšímu ztotožnění takových osob a tím i k rozšíření výše uvedených negativních jevů.

KHS kraje Vysočina se s ohledem na shora zcela explicitně uvedené závěry přiklonila k závěru o poskytování daných informací do úrovně okresů Kraje Vysočina. Vzhledem k tomu, že institut práva na poskytnutí informací je zásadně vázán tím, zda povinný subjekt požadované informace poskytne či nikoli, a pokud ano, poté v jakém rozsahu, má KHS kraje Vysočina za to, že zde žádná alternativa, která by byla k omezenému právu šetrnější, neexistuje.

Z hlediska třetího kroku daného testu, tedy provedení testu proporcionality v užším slova smyslu, dochází k samotnému porovnání omezovaného práva na informace podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod proti právu na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí (čl. 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) a právu na ochranu každého před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života (čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). V tomto ohledu je třeba si uvědomit a zdůraznit, že nedochází k odepření práva na informace o onemocnění COVID-19 jako takového, ale k jeho omezení co do úrovně poskytovaných informací o daném onemocnění na úroveň okresů Kraje Vysočina. KHS kraje Vysočina přistoupila k omezení uvedeného práva s ohledem na závěry uvedené ve vztahu k prvnímu kroku testu proporcionality a na tomto místě na ně rovněž odkazuje. Jak KHS kraje Vysočina výše předestřela, je omezení práva na informace v tomto ohledu nezbytné za účelem zachování relativního klidu napříč společnostmi, jednotlivými obcemi, případně jejich částmi. Má-li KHS kraje Vysočina na tomto místě porovnat zásah do práva na informace, kdy informace v požadovaném rozsahu žadateli neposkytne, s tím, že by mohlo poskytnutím informací dojít, byť nepřímo, k ohrožení konkrétních osob s onemocněním COVID-19 v jednotlivých obcích, klade si KHS kraje Vysočina za jednoznačný cíl ochranu právě těchto tzv. pozitivních osob a jejich rodin. Z dosavadních zkušeností při řešení této pandemie dozнала KHS kraje Vysočina v mnohých případech poznatků, že byť i jen pouhé podezření na prokázání uvedené nákazy u některého z obyvatel konkrétní

obce může v konečném důsledku vést k vytvoření nepřiměřeného nátlaku (mnohdy i mediálního), kdy daná osoba včetně celé její rodiny je vystavena pomluvám, nadávkám a veřejnému osočování. Vzhledem k tomu, že, jak je uvedeno již výše v tomto rozhodnutí, je jedním ze základních cílů KHS kraje Vysočina v této nelehké situaci i vytváření klidu a rovnováhy mezi obyvateli, pak je KHS kraje Vysočina v souladu s tím povinna vyvarovat se jakýchkoli postupů, které by mohly klid a rovnováhu ve společnosti narušit. Poskytnutí údajů o konkrétních jednotlivých obcích, kde byla předmětná nákaza prokázána, by pak bylo právě tím krokem, kterým by KHS kraje Vysočina tento svůj postoj a veškeré shora uvedené závěry přímo či nepřímo popřela. Na závěr je třeba si uvědomit, že osoby, u nichž bylo předmětné onemocnění COVID-19 prokázáno, nejsou ve většině případů osoby nezodpovědné, nýbrž osoby, které se k danému onemocnění staví velmi zodpovědně a s pokorou a s cílem nešířit toto onemocnění dál. To samé platí rovněž o jejich rodinách. Stejně tak jako je cílem KHS kraje Vysočina ochránit všechny další osoby, aby u nich dané onemocnění nepropuklo, je stejně zásadním cílem KHS kraje Vysočina ochránit tyto tzv. pozitivní osoby před neoprávněnými útoky a zásahy do jejich fyzické i psychické integrity z řad ostatních spoluobčanů, médií apod. Uveřejnění byt' i jen názvů obcí Kraje Vysočina, kde byla daná nákaza prokázána, je úvodním a nutno podotknout s ohledem na nekontrolovatelnost dalšího šíření takto poskytnutých informací i nevratným krokem, v důsledku něhož může fakticky dojít k zásahu do fyzického i psychického zdraví nemocných osob a jejich celých rodin. A to jen proto, že by KHS kraje Vysočina dala přednost právu na informace před právy majícími za cíl chránit nedotknutelnost osoby a jejího soukromí, resp. právem na ochranu před neoprávněným zasahováním do rodinného a soukromého života.

KHS kraje Vysočina na základě svých dosavadních poznatků dospěla k závěru, že z konkrétního počtu nakažených osob v jednotlivých obcích v rámci územní působnosti KHS kraje Vysočina by bylo možné zjistit identitu konkrétních nakažených osob. Jak je uvedeno výše, dochází pak v takových případech poměrně často k nežádoucímu zasahování do soukromého života takových osob. KHS kraje Vysočina se na základě výše uvedeného domnívá, že v daném případě je nutné dát přednost ústavně zaručenému právu těchto osob na ochranu jejich osobních údajů a jejich soukromí, před ústavně zaručeným právem jiných osob na informace.

Na základě výše uvedeného bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Nad rámec výše uvedeného KHS kraje Vysočina uvádí, že informace spojené se šířením onemocnění COVID-19 způsobené novým koronavirem SARS-CoV-2 na území Kraje Vysočina (jejichž zveřejněním nedojde k porušení právních předpisů na ochranu osobních údajů) jsou KHS kraje Vysočina zveřejněny a pravidelně dvakrát denně aktualizovány na webových stránkách KHS kraje Vysočina (pod odkazem <http://www.khsjih.cz/covid-19.php>).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze dle ustanovení § 81 a § 83 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolat do 15 dnů od dne jeho doručení k Ministerstvu zdravotnictví ČR podáním učiněným u KHS kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě.

MUDr. Jan Říha
ředitel Krajské hygienické stanice kraje
Vysočina se sídlem v Jihlavě

Rozdělovník
Obdrží: